

[Carl P. Jensen.]

dem alle. Når der er tale om mere end 100 konventioner, kan jeg naturligvis ikke afgive en sådan erklæring uden forbehold alene af den grund, at hver konvention jo ville kræve et studium, som jeg ikke har haft lejlighed til at gøre. Jeg ved, at mindst den ene fjerdedel af disse konventioner overhovedet ikke vedrører danske forhold; jeg kan nævne en ting som konventionen om forbud mod kvinders arbejde i underjordiske miner. Det kan også se besynderligt ud, at vi ikke har kunnet ratificere en konvention om forsikring mod uforskyldt arbejdsløshed. Men her er forklaringen den, at konventionen går ud på en tvungen arbejdsløshedsforsikring for alle, medens den danske lov jo bygger på et andet princip, som ingen ønsker ændret. En anden konvention går f. eks. ud på forbud mod anvendelse af blyhvidt i maling; såvidt jeg er orienteret, findes der her i landet i forvejen et forbud mod dette, og derfor føler jeg mig ikke overbevist om, at ikke en sådan konvention forlængst kunne have været ratificeret.

Med det begrænsede kendskab, jeg kan have til hele dette problem og alle disse konventioner, ønsker jeg imidlertid ikke mine udtalelser opfattet som en kritik, så meget mindre som vi af oversigten kan se, at der findes lande, der har ratificeret konventioner om sociale forhold, og hvor jeg afgjort ved at dette ikke er udtryk for, at disse lande på det pågældende område er stillet bedre end vi, tværtimod.

Om der kan være tale om enkelte konventioner, der i deres realitet, d. v. s. i forholdet overfor det enkelte individ, går videre, end vi ønsker her i landet, har jeg heller ingen oversigt over. Det, jeg har til sigtet med disse bemærkninger, er også kun at pege på forholdet i al almindelighed.

Jeg kunne ønske at afslutte disse bemærkninger med en henstilling til den højtærede socialminister: for det første en henstilling om at fremme den, såvidt jeg er orienteret, igangværende undersøgelse af, om der er en mulighed for at ratificere endnu flere konventioner end de 22, vi har tiltrådt, dernæst om, at man også gennem vore regeringsrepræsentanter på de kommende konferencer udnytter den mulighed, der i hen-

hold til statutterne siden 1947 har været for gennem en særlig procedure at få en anerkendelse af Den internationale Arbejdsorganisation for vor status på dette område. Vi kan ikke være tjent med, at oversigten over ikke ratificerede konventioner placerer os forkert, nemlig som et land med en lav social standard, og jeg synes, det er beskæmmende, at den mulighed, vi har haft i en 6-7 år for at procedere for vor status på dette område, aldrig har været udnyttet. Jeg ved, at problemet har været til debat sidste sommer, men det må ikke have sin forbliven derved. Vi må være interesserede i, at der på dette område skabes mulighed for et supplement til den årlige rapport, der stiller Danmark i det rette lys.

Conrad Kofoed: Det forslag, som foreligger til beslutning om ændring af Den internationale Arbejdsorganisations statut, går ud på at udvide rådets medlemstal fra 32 til 40, og dette må vel findes rimeligt, eftersom organisationens medlemstal er øget fra 43 i 1919 til nu at omfatte 66 og styrelsesrådets størrelse er uændret siden 1922.

I bemærkningerne til forslaget er der redegjort for de foreslåede ændringer, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpå. Jeg skal kun nævne, at efter forslaget bortfalder den hidtidige statut om, at mindst 6 af styrelsesrådets medlemmer skal repræsentere ikke-europæiske stater. Styrelsesrådet har imidlertid en sådan sammensætning, at man mener, at denne bestemmelse er uden praktisk betydning, og jeg kan derfor på mit partis vegne give tilslutning til forslaget.

Bøgholm: Det er i almindelighed min opfattelse, at konventioner og forslag til ændringer i konventioner og traktater bør henvises til behandling i et udvalg. Jeg ved godt, man derved kan gøre den betragtning gældende, at vi alligevel ikke kan ændre noget i en konventions eller en traktats ordlyd, men forholdet må dog være dette, at dette høje ting uafhængigt af regeringer danner sig sin opfattelse af, hvorvidt det er formålstjenligt for Danmark og Danmarks politik at ratificere den ene eller den anden konvention eller den ene eller den anden traktat. Der kan jo også være forhold inden-